

ÚPICKÉ DIVADLO

ELEKTRONICKÝ ZPRAVODAJ SPOLKU DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ ALOIS JIRÁSEK V ÚPICI

25. září 2017 / číslo 7

...pro lidi, které zajímá divadlo

Vzniká v úzké spolupráci s MKS Úpice.

Pošleme každému zájemci na jeho e-mailovou adresu.

DIVADELNÍ PODZIM ZAČÍNÁ

středa – 27. 09. 2017 – 19.00

MINIPÁRTY

Karel Šíp a J. A. Náhlovský

Miniparty je zcela nová zábavná talk show, která je volnou alternativou velmi úspěšného televizního pořadu Všechnopárty. Oba pořady pojí to nejdůležitější – osoba moderátora, komentátora a baviče Karla Šípa. Do Úpice dorazí se svým hostem Josefem

Aloisem Náhlovským. Ve volném dialogu proberou umělecké začátky této ikony českého humoru, jeho zážitky ze studentských let a spoustu dalšího. Moderátor slibuje, že rozhodně nebudou chybět otázky na témata vsutku specifická, co se nejen osoby Aloise Náhlovského týče. Těmi jsou sportovní aktivity i cesty do zahraničí, opředené veselými historkami. Improvizovaná show volně navazuje na styl televizního pořadu Všechnopárty. Kdo tento pořad zná, ví, že hostů bývá více. Miniparty využívá možnosti moderátora a jeho hosta být svým divákům na dosah mimo televizní kamery. V rámci pořadu dostanou prostor dotazy diváků.

čtvrtek – 5. 10. 2017 – 19:30

Václav Havel: ODCHÁZENÍ

Spolek divadelních ochotníků Alois Jirásek Úpice

Na prahu nové divadelní sezóny uvedeme reprízu naší inscenace hry Václava Havla Odcházení. Až do jarní premiéry panovaly obavy, jak divák tuto hru přijme. Skutečnost mile překvapila. Pozitivního ohlasu se jí dostalo nejen od lidí „divadla znalých“, ale i od běžných diváků, a dokonce i od těch, kteří po shlédnutí stejnojmenného filmu přišli do hlediště s nemalými pochybnostmi, zda mohou složitý text amatéři zvládnout.

Reakce diváků dokládá i závěr jednoho z došlých mailů: „... energie představení ve druhé polovině ještě prudce vzrostla a inscenátoři nás dokázali Havlovým textem o opojení mocí, lidské slabosti, zpupném egu, pošlapaných ideálech, pohrdání láskou

a hodnotami, o zmatení a snadnosti přijmout zničující kompromisy – tedy o věcech veskrze aktuálních – bezpečně dovést až k závěrečné katarzi....Nezbývá než dodat: Klobouk dolů! Jo, a – méně státu!“

Přijďte posoudit kvalitu zatím naší poslední inscenace. Náhodný možná není ani termín této reprízy.

Režie: Mgr. Alexandr Gregar, Ph.D.

sobota – 14. 10. 2017 – 17.30 a 19.30

autorské divadlo: Já...JáJa

v Loutkovém divadle!!! (Dr. A. Hejny 133, Úpice)

Kdo neviděl, přišel o hodně, ale má možnost vše dohonit, pokud navštíví reprízy autorského počínu „mladé větve“ našeho divadelního souboru.

„Téma hry, tolik blízké mladým lidem hledajícím sama sebe v komplikované době, dokázali podat s nesmírnou lehkostí a vtipem. Karikaturou a nadsázkou nebyla ztvárněna jen starší generace, ale se stejným smyslem pro humor si pohráli i se svými vrstevníky.

Úroveň hereckých výkonů popírala skutečnost, že všichni účinkující stojí na jevišti poprvé v životě. Takže pro mne – jedna velká radost, a ještě větší naděje, že nám vyrůstá nová generace výborných komediantů.“ trefně po premiéře napsala Jana Hüblova.

Režie: Lenka Šrejberová

Trochu komplikovaná poznámka redakce: Přiložená fotografie není ze hry Já...JáJa, ani to není fotka z přijímání členů Divadla Za zrcadlem mezi členy našeho spolku – fotka z tradičního obřadu se totiž nepovedla, neboť v Bohémě bylo špatné světlo, herci se příliš pohybovali a fotograf (Hetflejš) špatně fotografoval... Je to fotka nových členů Spolku z popremiérového veselí (Lenka Šrejberová, první vpravo, je ale členkou Spolku už dávno).

Dan Gordon: CENA ZA NĚŽNOST

Činoherní studio Bouře

Divadelní hra Dana Gordona vznikla podle stejnojmenného filmu, který v roce 1984 získal hned pět prestižních filmových Oscarů, včetně Oscara za nejlepší film. Hra stejně jako film zdařile osculuje na hranici komedie a melodramu, předvádí téměř 30 let vztahu dvou žen, matky a dcery.

Osvěžující komediální akcent vnáší do hry i postava bývalého astronauta, opilce a sukničkáře Garretta. Ve filmu tuto postavu neodolatelně ztvárnil Jack Nicholson.

hrají: Jana Janěková, Jitka Čvančarová, Alexej Pyško, Jan Kačer / Petr Pelzer / Jan Fišar / Robert Jaškóv, Marcela Holubová / Daniela Choděrová / Petra Hobzová. režie: Viktorie Čermáková

Odcházení – ohlas premiéry slovem i obrazem

Upozorňujeme čtenáře, že názory diváků nemusí souhlasit s názory redakce!

Eva a Bohdan Holomíčkovi

Nastudování hry *Odcházení* dramatika a prezidenta Václava Havla Spolkem divadelních ochotníků Alois Jirásek v Úpici nám přineslo, nutno otevřeně přiznat, že i nečekaně, hned několik radostí.

Radost první: Nevybrali si Jiráska! Ani Goldoniho! Ani Padesát odstínů šedi! Ale – Havla!!! Ač by jim první tři jmenované sázky na jistoty zaručily diváckou návštěvnost a skoro jistý úspěch, zvolili hru, co se týče nároků na inscenační provedení i zvládnutí hereckých partů, nesmírně obtížnou. Tento poslední Havlův dramatický opus vzbudil v době svého vzniku i prvních nastudování velký rozruch a často rozporuplné reakce.

Bývalého kancléře (Z. Vylíčil) sváděla Bea (Lenka Šrejberová) dokonale.

Radost druhá: Navštívili jsme první premiéru, což, jak je všeobecně známo, není zcela vhodné načasování na objektivní

hodnocení. První uvedení nelehkých představení se většinou neobejdou bez chyb, výpadků textů i herců či drobných technických potíží. Je to logické a počítá se s tím. Ale jako by se celý ansámbl v úpickém Divadle Aloise Jirásky vezl na přející šťastné vlně. Nic takového se totiž nedělo! Všichni byli zcela připravení, vše klapalo a sedělo tak, jak mělo (a pokud se něco ne zcela povedlo, vědí to jen sami inscenátoři, ale divákovi tyto skutečnosti zůstaly utajeny).

Vilém Rieger (Zdeněk Vylíčil) s Hanušem (Pavel Černý) a babičkou (Jana Kadaničková).

Foto: Bohdan Holomíček

Radost třetí: Nutno podotknout, že autoři tohoto krátkého zamyšlení se necítí být Havlovou hrou zcela nezašazení. Měli možnost zhlédnout vícero *Odcházení* v nastudování zcela odlišných divadelních uskupení a souborů a být svědky i aktivními účastníky debat s inscenátory o vyznění i provedení této hry. Směle proto mohou říci, že úpickým ochotníkům se podařilo nevídané, včetně zcela přesného hereckého obsazení všech rolí. Netušíme, jak je to v podmín-

Zahradník Knobloch (Pavel Švorčík) převzal v úpické inscenaci i roli autorského hlasu.

kách amatérského souboru možné, ale žádná z figur na scéně nebyla obsazena proti svému typu, a pokud ano, tak se tento nesoulad podařilo bravurním režiséřským vedením vybalancovat.

Radost pátá: Po skončení první poloviny představení jsme na sebe pohlédli s nezastíraným uspokojením, ale i s lehkou obavou: až do teď parádní, co ale přinese druhá půlka? Nepřepálili začátek a doká-

Hanuš (Pavel Černý) a Dr. Rieger (Zdeněk Vylíčil)

Radost čtvrtá: Pomineme-li neopominutelné – totiž jak velké nároky klade Havel–dramatik na své herce, když jim píše repliky komplikované a až nemístně dlouhé, že obdiv zaslouží, byť i jen prosté, zapamatování si textu a nezaškobrtnutí při jeho přednesu – byli herci prostě skvělí. S textem jako by si hráli, ale nepřehrávali, jejich dikce byla přesná, artikulace a srozumitelnost přímo skvělá, bez jakéhokoli náznaku, že by pouze odříkávali naučené. Naopak vždy působili tak, že vědí, o čem je řeč, deklamovanému rozumí, a sebevědomě proto mohli své diváky provést nelehkými zákrutami porozumění Havlově textu. Po invenčně a vtipně (bravo odkazu na Lavičku VH!) navržené scéně se pohybovali v harmonické choreografii, která jim neházela klacky pod nohy, ale naopak vycházela přejícně vstříc.

Mezi prvními usedl do hlediště prof. PhDr. Jan Císař, CSc., jeden z našich nejvzácnějších a nejmilejších hostů, významný divadelní teoretik, pedagog a kritik, který před léty v úpické inscenaci Mamzelle Nitouche dokonce podal vynikající výkon, když přeběhl jeviště v roli hasiče.

ží udržet tempo inscenace až do finále, nevyčerpají se s nápady? Nepostihne je únava a vyznění celé hry jim k velké škodě proteče skrz prsty? Nestalo se! Neslečili, neumdli, naopak energie představení prudce vzrostla a inscenátoři nás dokázali Havlovým textem o opojení mocí, lidské slabosti, zpupném egu, pošlapaných ideálech, pohrdání láskou a hodnotami, o zmatení a snadnosti přijmout zničující kompromisy – tedy o věcech veskrze aktuálních – bezpečně dovést až k závěrečné katarzi.

Nezbývá než dodat:
Klobouk dolů! Jo a – méně státu!

Jarda Kadaník

Uvedení Havlova posledního díla Odcházení úpickými ochotníky mě velmi potěšilo a inspirovalo k tomu, abych se znovu na film kouknul. Je to už nějaká doba co jsem ho viděl a tak jsem podvědomě cítil, že to bude dosti těžké sousto. Proto jsem byl na premiéru hodně zvědavý, jak se ochotníci tohoto těžkého kusu zhostí.

Když jsem byl pozván na první setkání s režisérem Sašou Gregarem, nahlédl pod poklici nastudování hry a viděl i maketu scény vytvořené Sašou, uvědomil jsem si s lítostí, že ve hře hrát nemohu, protože mně to čas nedovolí. Posléze jsem se odebral na bar, řekl si „škoda“ a s trochou ironie jsem si pomyslel, jak se to všechno za tak relativně krátký čas zvládne.

Zpozzdálí, když jsem přijel do Úpice, jsem sledoval a opatrně vyzvídal informace o nové hře a dělal si v hlavě nějaký konstrukt spolu s těšením se na hotové dílo.

pokračování na následující straně

Odcházení – ohlas premiéry slovem i obrazem

dokončení z předchozí strany

Pár měsíců uběhlo jako voda a já sedím v hledišti a klepu se možná stejně jako herci a režisér sedící přede mnou. Jsme nervózní, jak to vše dopadne. Nakonec ale musím říci, že jsem se v divadle spolu dalšími diváky upřímně bavil a nenacházel jsem žádné velké kiksy a po oku sledoval Sašu přede mnou. Samotná hra, hlavně herci a počín režiséra, vyvolal ve mně pozitivní emoce a jsem rád, že jsem mohl být svědkem něčeho

Audience. Nebylo tomu tak a hloubka myšlenek, které vepsal autor do díla, mě oslovila. Zpracování hry od režiséra podání přes všechny herecké výkony nelze nic vytknout. Úžasné! Jasně, přesvědčivé a nápadité ztvárnění hry, která je opravdu těžká a nutí k přemýšlení ji podává jako jednoduchý příběh. A ty kostýmy? Perfektní! Na úpickém jevišti se podle mě odehrál nejlepší kulturní zážitek tohoto roku. Díky ochotníci!

Pan profesor pak vše velmi vážně probral s naším režisér (Alexandr Gregar). Na fotce to vypadá, že jim nebylo do smíchu, ale nebylo to tak zlé...!

opravdu unikátního v měřítku našeho divadélka.

Jsem také rád, že mé rozpolcené uvažování o této hře bylo na počátku chybné a mohu s jistotou říci, že máte všichni, a to určitě nejen ode mě, velký obdiv. Nejenom po stránce herecké, ale i v tom, že i těžký text, jako tento bezesporu je, se dal zahrát tak, aby byl skousnut také majoritní diváčkou společeností a nebyl určen jen pro „Havlology“.

Divadelníci, děkuji za skvělý zážitek a za příjemný pocit, který ve mně celá hra zanechala. Přeji vám také její časté reprízování, a tedy i hodně spokojených diváků také z řad těch, kteří zrovna Havlovy hry nemusí.

ing. Jiří Těmín

Odcházení mě nadchlo a hře nemožu nic vytknout. Podotýkám, že film Odcházení jsem neviděl a jen jsem zaznamenal, jeho odsouzení jako „propadák“. Ani jsem Odcházení nečetl i když část Havlovy tvorby znám. Očekával jsem autobiografický příběh na způsob

Renata Melicharová

Premiéra byla úžasná, herci skvělí. Pokud nastala nějaká chybička, tak jsme ji nezaznamenali. Prostě klobouk dolů.

PhDr. Josef Hübl

Hře velmi prospělo, že režisér zvýraznil komediální prvky a soubor na toto pojetí přistoupil s tím, že konečně vyznění je tragikomické jak autor asi i zamýšlel.

Toto pojetí hercům zřetelně vyhovovalo a projevilo se v jejich výkonech tak, že hodnotím toto představení jako naprosto profesionální, dokonce bych řekl, že takto dobře hru nezahráli ani profesionálové. Myslím, že na takového Havla by lidé měli chodit. Řekl bych, že to nebyla žádná trudnomyslnost, ale naopak až rehabilitace Havla.

Redakce

S velkou lítostí konstatujeme, že ačkoliv jsme se snažili vyhnout jakémukoliv zastrašování diváků, nepodařilo se nám získat na mikrofon nebo do mailu ani jeden negativní ohlas. Protože to není normální, prosíme diváky chystané reprízy, aby se vzpomatovali a nebáli se zveřejnit i své negativní dojmy. V opačném případě hrozí ztráta naší vlastní soudnosti.

Chceme poděkovat za dobrou spolupráci úpické Televizi – JS, která nám obětavě pomáhá dokumentovat naši činnost, viz třicet dílů o historii divadla v Úpici, a točí aktuální reportáže, nejnověji např. ze zákulisí pouti nebo z příprav naší „Prodanky“.

Děkovačka

Přišel nám dopis!

Moji milí přátelé divadelní!

V rámci dramaterapie pro lidi s duševním onemocněním se podílím ve stacionáři RIAPS na přípravě benefiční akce Šperky s/z duší. Připravujeme s klienty příběhy k jejich luxusním vlastnoručně vyrobeným šperkům, které jsou inspirovány jejich vlastním životním příběhem. A je to síla! Přijďte se podívat a podpořit dobrou věc – ve čtvrtek 19. 10. 2017 v UFFO Trutnov!

Večerem provází Eva Holubová.

Mějte krásné podzimní dny a těším se na setkání s vámi!

S láskou Lenka Šrejberová

Sdružení ozdravoven a léčeben okresu Trutnov
STACIONÁŘ RIAPS

"ŠPERKY S/Z DUŠÍ"

módní přehlídka šperků s příběhem

čtvrtek **19. října 2017** od 17 hodin
ve Společenském centru UFFO Trutnov

Akce je pořádána na podporu destigmatizace lidí s duševním onemocněním.

Večerem bude provázet
herečka Eva Holubová.

PROGRAM VEČERA:
módní přehlídka
aukce
koncert
raut

Spolupořadatelem akce SCT - Uffo Trutnov

Jan Fiebinger- dekorativní vyřezávání ovoce, zeleniny a mýdla
Kadeřnictví Marie Pakulska Netiková
Lékárna u Anděla Strážce

Jaká byla pouť?

(Ptali jsme se spolkového předsedy Zdeňka Vylíčila alias Cindy.)

Tradičně veselá, bramborákově-langošová a pivní! Brambor se stejně jako v předchozích letech „snědlo“ 360 kilo, což po doplnění o nezbytné ingredience (např. několik set vajec) představuje cca 2.000 bramboráků upečených na třech lornách od pátečního večera do nedělního odpoledne.

Soubor pracoval zadarmo, někdo sloužil takřka nepřetržitě od pátku až do neděle, někdo přišel jen na jednu směnu... Když ale vyjdu z toho, že pro zajištění provozu všech pěti prodejních míst (včetně přípravy v jejich zázemí) je pro jednu směnu potřeba cca 20 lidí, pak mi to pro celý pouťový víkend (6 směn) vychází na 120 lidí.

Pokud bychom si ale měli vyplatit nějakou odměnu odpovídající jen minimální mzdě, pak by z toho zisku moc nezbylo.

Co mladí?

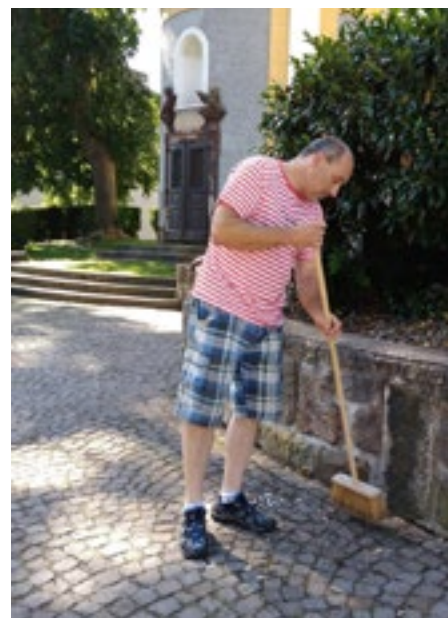
Mladá část souboru byla bohužel (ale i bohudík) na mezinárodním divadelním work-shopu v Maďarsku, vrátili se nadšení. Víc o tom zatím nevím.

Jde ufinancovat činnost spolku?

Financování činnosti ochotnických spolků je různé, spolek od spolku. My se už od nepaměti snažíme o co možná největší samostatnost, což se nám i díky pouťovým bramborákům, ale taky letní hospůdce Na Plotě celkem daří. Navíc díky vstřícnosti Městského kulturního střediska a potažmo vedení města máme pro zkoušky i nějaké úlevy na nájemném a energiích. Pokud jde o nějakou mimořádnou záležitost, můžeme využít vypisovaných grantů. Když to takhle bude fungovat i nadále, problém se zaplacením vzniku nové inscenace bychom mít neměli

Hospůdka Na plotě žila dlouho do noci.

Nové koště dobře metě!

Náš předseda to má pevně v rukou!

Který spolek tohle má?

Bude příští rok „divadelně-společenská“ zahrada u divadla?

Nevím. Konečnou verzi, jak bude celý prostor upraven, jsem zatím ještě neviděl. Takže počkáme a uvidíme. Třeba tam nějaké malé jeviště bude. Bylo by to fajn, nejen pro ty tři pouťové dny.

A co obnovit staročeskou pouť – třeba ke 100. výročí republiky?

Jen na zajištění občerstvení u divadla je potřeba doslova každá ruka. Neumím si představit, že bychom byli schopni se v průběhu pouti ještě zapojit do nějakých dalších aktivit. A získat pro tu myšlenku úpické spolky? Pepa Strnad vždycy říkal: kdo chce zapalovat, musí hořet. Pokud se podaří dát dohromady TÝM lidí, kteří budou skutečně hořet, pak se třeba i spolky přidají.

Jednou větou

- Naše Divadlo Za zrcadlem chystá novou premiéru.
- „Prodanka“ vstupuje do poslední etapy zkoušek.
- Stále hledáme techniky na pozice „stavba, světlo, zvuk“ – copak se nenajdou v Úpici tři čtyři šikovní študáci nebo důchodci (když ti v pracovním procesu nemají čas)?
- V létě si své ANO řekli před divadlem (kde jinde) ing. Vladimíra Hajná a Čeněk Mach, takže soubor rázem posílil nejen o šikovnou herečku (až z Karlových Varů), ale i skvělou saxofonistku, kterou brzy uvidíme a uslyšíme!

Teď už Machovi!

Byla z toho velká legrace, ale svatebčané dostali hlad, než novomanželé dotazník vyplnili.

A tady je to komplet. Držíme vám palce!

Díky Janě jsme to měli pod kontrolou.

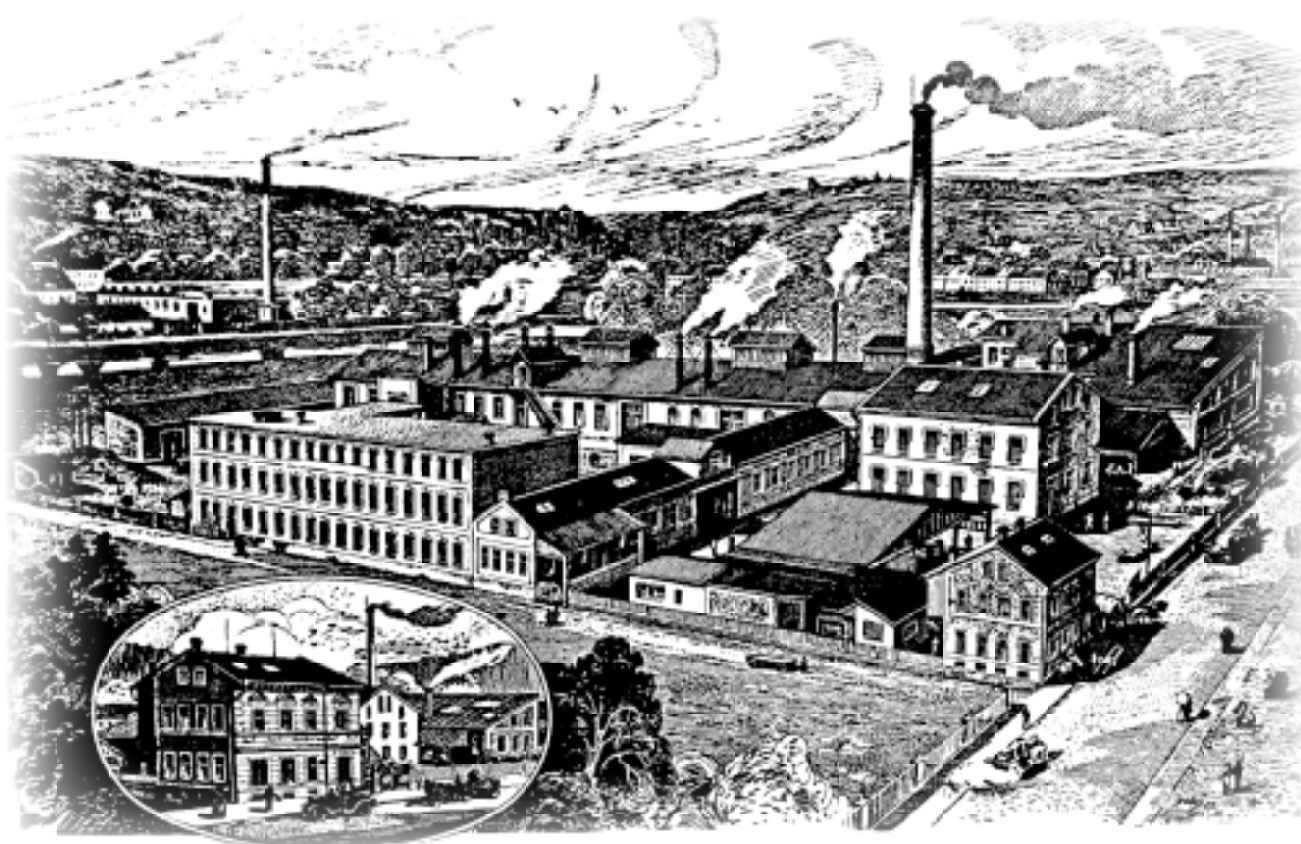
Přišly tam opruzovat tři baby. Poznáte je?

Městské muzeum a galerie Julie W. Mezerové v Úpici
srdečně zve na výstavu

TONAVA

VÁHY S TRADICÍ...

Výstava je přístupná: 7. 10. - 19. 11. 2017.
Vernisáž se koná 6. 10. v 17 hodin.

Otevřeno: út - so 10 - 12, 13 - 17; ne 13 - 16